

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
Third Day of the Week,
Twice blessed with "good,"¹
Rosh² Chodesh³ Nissan,⁴ 5744
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of our
People Israel, Everywhere,
G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

Coming from Shabbos⁵ *Parshas HaChodesh*,⁶ and into this day of Rosh Chodesh Nissan, the first thought that immediately comes to mind is the first Rosh Chodesh Nissan in the Torah, in the said Parshah, when this day was designated as the first day of the first month, the month of *Yetzias-Mitzraim*, *Zman Cheiruseinu* (the Season of Our Liberation).

The Torah relates⁷ that on that day, Rosh Chodesh Nissan — two weeks⁸ before the deliverance from Egyptian enslavement — our Jewish people received the first Mitzvah⁹: *Kiddush-HaChodesh*, Sanctification of the New Moon, whereby the first day of each month is sanctified as "Rosh Chodesh," in conjunction with the *Molad* ("rebirth") of the moon as it reappears as a narrow crescent. Together with this came other details of our Jewish *Luach* (annual calendar), including *Ibbur Shonim*¹⁰ (proclaiming a Leap Year by inserting an additional month of Adar). Thus our *Luach* was instituted on the basis of the *Lunar* year¹¹ (twelve lunar months), coupled with an adjustment to the *Solar* year by the intercalation of an additional month after every two or three years,¹² making

that year a Jewish Leap Year (consisting of 13 months). In this way, the "accumulated" deficiency of the Lunar year relative to the Solar year is filled in, as required by the Torah¹³ that the month of Nissan — *Chodesh haAviv* ("Spring Month") — be kept in the spring, as at the time of the Exodus; thereafter all our other festivals also occur in their proper season.

At the same time,¹⁴ on the same day of Rosh Chodesh Nissan, our Jewish people were instructed by HaShem concerning the *Korban-Pesach* (Pesach sacrifice) and *Chag HaPesach*,¹⁵ as to how Jews are to celebrate the Festival of Our Liberation, *Zman Cheiruseinu*, not only as the anniversary of our deliverance from *physical* slavery, but also — and especially — as our Festival of Freedom in the *spiritual*¹⁶ sense, namely liberation not only from enslavement to Mitzraim of yore, but to all "Mitzraims" at all times and in all places. This surely is a basic instruction in Torah ("Torah," from the word *hora'ah*,¹⁷ meaning "instruction"), which, like all instructions of the eternal Torah,¹⁸ is eternal and valid at all times and wherever Jews live; certainly instructions that are connected with Pesach, the Season of Our Freedom, which is a preparation for *Mattan Torah* and *Kabbolas HaTorah*¹⁹ (being given and accepting the Torah at Sinai and ever since).

This year being a *Leap Year*²⁰ in our Jewish Luach, it focuses attention, in tangible relevant manner, on the significance of the first Mitzvah of *Kiddush HaChodesh* and *Ibbur Shonim*, mentioned above. Hence it provides a particularly timely occasion to reflect²¹ on the significance of our Jewish Leap Year, which, like all Jewish matters, is, first of all, relevant to the state of Yiddishkeit, Torah and Mitzvos in our everyday life.

Especially as till²² the *first* day of Nissan, the matter of a year being a leap year — is not settled, for the Beis-Din (Highest Rabbinical Court) had the prerogative to intercalate a month and make it a Leap Year.

Rosh Chodesh of the Month of *Geulo* thus also brings deliverance from the aforementioned uncertainty, and provides assurance²³ and strength²⁴ of now being ready to hear about and "take up"^{24*} the Mitzvah of Pesach and

Korban Pesach, and in two weeks' time to come out of "Mitzraim" (in all implied meanings); hence also to begin counting the days of the Omer in anticipation of receiving the Torah, etc. — Avodas HaShem (serving HaShem) in all days ahead.

As we have already discussed the subject of the Leap Year several times before,²⁵ we will dwell here on one aspect of it, namely, the special relevance of the Leap Year to *Avodas HaShem*, bearing in mind that Avodas HaShem is the foundation of true *cheirus* (freedom), as our Sages express²⁶ that the true *ben-chorin* (free person) is one who is *osek*²⁷ (immersed) in Torah and lives by the Torah.

* * *

The significance of our Leap Year, as mentioned above,²⁸ is closely associated with the uniqueness of our Luach. It is based on the rule that our Jewish people count²⁹ the days and the months by the moon. This means that our Luach is basically *lunar*, but takes into account the *sun* (which determines the seasons of the year), thus assuring that Pesach and all our other festivals occur in their proper season.

Now, both the sun and the moon were created "to give light upon the earth"³⁰ and to serve mankind;³¹ while the task of a human being is, to quote our Sages, "I was created to 'serve' my Creator,"³² namely, to serve HaShem.

There is an obvious difference between the sun and the moon in the manner of their providing light on the earth: The sun radiates its light in the *same* constant manner, without perceptible change from day to day. On the other hand, the moon "renews" itself (which is why the moon is also called *chodesh*,^{32*} "new") as it reappears, or is "reborn" (*molad*) at the beginning of each month, first as a narrow crescent³³ and then becoming fuller and brighter from day to day, until it attains its complete fullness and brightness on the fourteenth-fifteenth day³⁴ of the month.

In other words: The sun and the moon symbolize two different characteristics. The sun represents the element of *sameness* and *constancy*; the moon — *change* and *renewal*.

Both these elements are found in Avodas HaShem. And

although at first glance they appear contradictory, both of them combined together are indispensable to achieve completeness in Avodas HaShem. The explanation is as follows:

There are those aspects of Avodas HaShem which are the same from day to day, without change. For instance, a Jew begins every day, immediately upon rising from his sleep, with the declaration of *Modeh Ani*, acknowledging and thanking HaShem, the "Living and Eternal King," for giving him life and fresh powers to serve Him; so is also the Mitzvah of reading the *Shema*, expressing total commitment to HaShem and to His commandments to the point of self sacrifice; so are the blessings and prayers which are recited every day; so also the Mitzvah of learning, and of Ahavas Yisroel,³⁵ and a host of other Mitzvos which a Jew is obligated to do each and every day.

At the same time, a Jew is expected to generate a *renewal* and *resurgence* of inspiration and joy in *all* matters of Yiddishkeit, particularly those that are repeated every day, so that they should be experienced as if they had been just given that day by Hashem³⁶ for the first time;

And an additional measure of inspiration on special days, Shabbos and Yom-Tov, etc., which are associated with additional prayers and special Mitzvos that have to be fulfilled *only* on those special days, such as lighting candles, making Kiddush on Shabbos and Yom-Tov, eating Matzah during the Season of Our Freedom, and so forth. These certainly call for special inspiration and joy — so much so, that the holiness of Shabbos should be felt³⁷ every day of the week, and the teachings of the festivals should be an inspiration throughout the year.³⁸ Thus, for example, it is explained by our Sages³⁹ that the "Season of Our Freedom" should be experienced daily,⁴⁰ in terms of freedom from all inner and outer limitations that hinder the fullest pursuit of Avodas HaShem wholeheartedly and with joy, being truly free.

* * *

May HaShem grant that, as of this Rosh Chodesh Nissan and increasingly in the days ahead, everyone should deeply

meditate on the topic enunciated above, as well as on the other aspects which are associated with Chag HaMatzos, the Season of Our Liberation, which, as noted above, are all relevant to everyone's everyday life and conduct throughout the year;

And may this also hasten the complete and true Geulo of every Jew and all Jews, and thereby also the true freedom of all the peoples of the world;⁴¹

And the fulfillment of the prophetic words, "for⁴² You [HaShem] will rule over all the nations," and "they⁴³ shall know that You, whose Name is HaShem, is the only Supreme Ruler over all the earth."

With esteem and with blessing
for a Kosher and joyous Pesach
/Signed: Menachem Schneerson/

(1) פרשי בראשית א, ז. ובאוה"ת (בראשית לג, ב. משפטים ע' א'קנז. ועוד) מקשר זה עם טוב לשמים וטוב לבריות — קדושין מ, א. וראה פיה"מ להרמב"ם פאה בתחילתה. מכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בסה"מ ה'תש"ט ע' יח (השני). מכ' ומאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר שם. ובפרשי שם בסופו — דגם העבר נעשה טוב. הכולל כל ימי החודש כראש הכולל כל איברי הגוף (עט"ר בתחלתו). וראה ר"ה (ד, א): באחד בניסן כו' רגל שבו בו'. (2) אותו היום נטל עשר עטרות — שבת פז, סע"ב (וראה תוד"ה עשר. תו"ש לפקודי מ סק"ט. וש"נ), הובא בפרשי עה"ת ר"פ שמיני (מסדר עולם (פ"ז)), נשא ז, יב. שו"ע אדה"ז חאו"ח סתכ"ט ס"ט. ובירושלמי שקלים בתחלתה שבו ביום נתרמה התרומה לקרבנות ציבור (כולל — דאותו היום). ע"ד החסידות — ראה דרושי דא"ח עה"פ החודש הזה (אוה"ת. תורת שמואל תרכ"ז. ועוד) ועה"פ ויהי ביום השמיני. וראה לקוטי לוי"צ לזח"ג ר"פ שמיני. (3) שהוא חודש הגאולה — שמור פט"ו, יא. וראה אוה"ת בא ע' רסד ואילך. ד"ה החודש ה'ש"ת. (4) ראה ברכות נז, רע"א: נסי נסים. (5) דמיני מתברכין כולהו יומין (זח"ב סג, ב. פח, א), ושבת זו היא גם שבת מברכים ר"ח ניסן. וי"ל ד"יחדשהו הקב"ה קאי על "חודש (ניסן)", היינו שיתחדש כל החודש (ניסן). (6) מגילה כט, א ואילך. (7) בא יב, א ואילך. (8) פרוס החג. וראה דעת רשב"ג (פסחים ו, א). (9) שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל (פרשי בראשית א, א). וראה תנחומא באבער בראשית יא. יל"ש עה"פ בא שם (רמז קפז). גירסת מדרש לקח טוב ר"פ בראשית. — ולהעיר שבמדרשים הנ"ל ליתא "שהיא מצוה ראשונה", אבל משמע שזוהי הכוונה. וראה בארוכה לקו"ש בא שנה זו. וש"נ. — ועד כדי כך עד ש"לא הי' ראוי להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה". (10) סהמ"צ לרס"ג מ"ע נו. סהמ"צ להרמב"ם מ"ע קנג. אבל הבה"ג (וכ"ה לדעת הסמ"ג מ"ע מו, מז) וכן הרמב"ן (בהשגותיו לשורש הא' דסהמ"צ להרמב"ם) מונים עיבור שנים למצוה בפ"ע. וראה בארוכה ביאור הרי"פ פערלא לסהמ"צ לרס"ג שם. תו"ש בא (כרך ג' ע' ד' ואילך). (11) רמב"ם ריש הל' קידוש החודש. (12) רמב"ם שם פ"א ה"ב. שם פ"ד ה"א-ב. (13) משפטים כג, טו. תשא לד, יח. ראה טז, א. וראה סנהדרין יג, א-ב. ר"ה כא, א. (14) ראה מכילתא עה"פ וילכו ויעשו (בא שם, כח), הובא בפרשי שם: מכיון שקבלו עליהם מעלה עליהם וכו'. להעיר מפרשי (מגילה כט, א) ד"ה ברביעית (בנוגע לפרשת החודש) — ששם פרשת הפסח. (15) בא שם, ג ואילך. (16) להעיר משמור פמ"א, ז: חירות מן גליות. . ממלאך המות. . מן היסורין. וראה ג"כ תקו"ז תקנ"ו. ז"ח ר"פ יתרו. שמור פ"ג, ד. (17) זח"ג נג, ב. (18) תניא רפ"ז. ובכ"מ. (19) שמות ג, יב: בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה. ולהעיר מפרשי שם (משמור פ"ג, ד): זכות יש לישראל שיצאו ממצרים כו' שהרי עתידים לקבל התורה על ההר הזה. (20) עיבור ושלימות במספר ימים הכי גדול שאפשר להיות בשנה, שפ"ה. (21) ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט (כש"ט — הוצאת קה"ת — הוספות סי' קכז. "היום יום" ט' אייר). תורת הה"מ (לקו"א — הוצאת קה"ת — סי' ריג). (22) רמב"ם הל' קידוש החודש פ"ד הי"ד. ועיי"ש באריכות לשונו. (23) וי"ל שהוא ע"ד הגאולה בעתה או אחישנה (סנהדרין צח, א). ובנוגע לקידוש החודש — ע"י ב"ד או שכבר קדשוהו שמים (ר"ה כד, א). (24) להעיר שגם בשנה מעוברת — בר"ח ניסן דוקא "נזכרים ונעשים" דברי פ' החודש והפסח. (24) ראה בהנסמן לעיל הערה 14. (25) ראה מכ' וא"ז תשרי התשל"ח (נדפס בלקו"ש ח"ד ע' 478 ואילך), וא"ז תשרי שנה זו, ועוד — בארוכה. (26) אבות פ"ז מ"ב. וראה גם שמור פמ"א, ז. ויקר פי"ח, ג. זח"ב קיג, סע"ב ואילך. ז"ח צז, ב. ועוד. (27) ראה ב"ח וט"ז לטושר"ע אורח רסמ"ז. סה"מ קונטרסים ח"א רנח, א ואילך. לקו"ש ח"ד ע' 1230 ואילך. (28) בהבא להלן ראה בארוכה מכתב הנ"ל שנה זו. וש"נ. (29) סוכה כט, א. וראה גם ב"ר פ"ו, ג. וראה ד"ה ויאמר לו יהונתן מחר חודש גר תקס"ז (סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך). עם הגהות — באוה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך. וברמב"ם ריש הל' קידוש החודש: והשנים שאנו מחשבין הם שני החמה, — נתבאר בלקו"ש בא שנה זו סי' ואילך. (30) בראשית א, טו. (31) ועד שהשמש ממתקת הפירות והלבנה מבשלת הפירות (פרשי ברכה לג, יד). ראה ברכות ו, סע"ב ובמהרש"א שם. הקדמת פיה"מ להרמב"ם ד"ה אח"כ ראה להסתפק. (32) משנה וגמרא סוף מסכת קידושין. (32) לקוטי לוי יצחק לזוהר כרך ב' ר"ע שלט, וראה אוה"ת ראש השנה ע' אישג ואילך. (33) ראה פיה"מ להרמב"ם ר"ה פ"ב מ"ט (כן היא החלוקה במשניות ד. כתי המקורי דהרמב"ם — הוצאת קאפח). וצ"ע בצפ"ע להראגאצ"בי (לרמב"ם הל' קדה"ח בתחלתו) דראיית הלבנה בקדה"ח היא דמיונית ולא אמיתית. וראה מפענח צפונות ס"ע רלו ובהוספות שם שהאריך, וש"נ. (34) שהרי מילוי ושלימות הלבנה הוא "חצי כ"ט י"ב תשצ"ג (מן המולד)" (ב"י אורח סתכ"ז ד"ה ומ"ש רבינו. ב"ח שם ד"ה ארי וכו') — בין י"ד לט"ז. (35) שהיא כלל גדול בתורה (תו"כ הובא בפרשי עה"פ קדושים יט, יח). ויתירה מזו — זו היא כל התורה כולה וא"דך פירושה היא (שבת לא, א). וראה תניא פליב. קונטרס אהבת ישראל. (36) ובל' חז"ל: בכל יום יהיו בעיניך חדשים כאילו בו ביום

נצטויט עליהם — פרש״י עה״פ תבוא כו, טז. וראה פרש״י עה״פ עקב יא, יג. — ובפרש״י עה״פ יתרו יט, ב — בנוגע לתורה. ספרי ופרש״י עה״פ ואתחננו ו, ו. שו״ע אדה״ז או״ח סי׳ סא סעיף ו׳ (וש״נ) — בנוגע לק״ש. (37) ראה פע״ח שער השבת רפכ״ד: להמשיך אור הסעודות לכל סעודות השבוע, וכנגד התפלות . . להמשיך . . לכל התפלות של כל השבוע. ולהעיר מדעת הרמב״ן (יתרו כ, ח) בפ״י זכור את יום השבת שצ״ל זכור בכל יום. (38) להעיר מלקו״ת ברכה צח, ב. בפרט בנוגע לחג הפסח — ראה שיחת חגה״פ תש״ג (סה״ש תש״ג ע׳ 75): באמת מאירה הארת כל המועדים בכל יום, נאך חג הפסח ווערט נמשך שטענדיג. — נתבאר בלקו״ש ח״ה ע׳ 173 ואילך ובהערות שם. ולהעיר, אשר ענין זכר ליציאת מצרים הוא „יסוד גדול ועמוד חזק בתורתנו ובאמונתנו“ — חינוך מצוה כא. (39) תניא פמ״ז. תו״א וארא נז, ב ואילך. בשלח סד, א־ב. יתרו עא, ג ואילך. שער האמונה לאדהאמ״צ פכ״א (לט, א ואילך). ובכ״מ. (40) ומזכירין יצי״מ בכל יום, ביום ובלילה — רמב״ם הל׳ ק״ש פ״א ה״ג. שו״ע אדה״ז או״ח סי׳ סז סעיף א׳. (41) ראה רמב״ם הל׳ מלכים ספ״א. (42) תהלים סיום וחותם מזמור פב. (43) תהלים סיום וחותם מזמור פג.